

skal høre af andre, at der for resten var en afgørelse, og hvorfor betaler du så meget?

Vi synes, det havde været redeligt og ordentligt at sige, at den udlejer, der har fået pålagt en huslejenedsættelse, skal oplyse den nye lejer om det.

Hvad skal en ny lejer bruge det til? Såmænd til at kunne forholde sig til, om man vil have den lejlighed eller ej: Vil jeg acceptere det her? Hvad er det, jeg skal ind i af nye sager i huslejenævnet? Er det for besværligt for mig?

Det er det, man har muligheden for, og derfor synes vi, det havde været rigtig godt at få det vedtaget. Men jeg kan forstå, at ministeren ikke synes, at det er noget, der betyder så meget for en lejer, om man betaler lidt for meget i husleje, og om man skal have sagen kørt i huslejenævnet. Pyt, det tager jo bare lidt ekstra tid.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg mener, det har meget stor betydning, at lejeren betaler den husleje, der er rimelig, og derfor har vi jo også et huslejenævn, som man netop kan rejse sagerne i. Jeg undrer mig såre over den mistillid, der bliver udvist fra Socialdemokratiets side i forhold til huslejenævnene og de afgørelser, der bliver truffet i huslejenævnene.

Men det forslag, som vi nu behandler, går jo netop ud på at styrke muligheden for at følge op på huslejenævnets endelige afgørelser og sikre, at det får konsekvens for de meget få private udlejere, der ikke måtte følge en huslejenævnsafgørelse.

Kl. 14.45

Jeg er i øvrigt uenig i fru Lissa Mathiasens fremstilling, fordi det, at en sag er blevet afgjort i et huslejenævn i forbindelse med et aftaleforhold, behøver ikke at have nogen som helst betydning for et nye aftaleforhold, der indgås. Der kan være nogle ting, der gør, at huslejen har ændret sig i forhold til den nye aftale. Så det, der er interessant for den lejer, der indgår en ny huslejeaftale med den private udlejer, er, at der kan være nogle helt andre ting, der gør sig gældende i forhold til deres aftale.

Jeg må bare fastholde, at jeg undrer mig såre over Socialdemokratiets politiske linje her. Nu kan jeg så forstå, at det er et af de ændringsforslag, som har meget stor betydning i forhold til de øvrige ændringsforslag, Socialdemokratiet har haft fremsat. Igen må jeg bare sige: Det havde været mere passende, at vi havde debatteret det her under andenbehandlingen, for som be-

kendt er der et klart flertal her i Folketinget, der har afvist Socialdemokratiets ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 24: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Frit valg af klubtilbud eller andre socialpædagogiske fritidstilbud over kommunegrænser og indførelse af minimumsgrænse for tilskud til private pasningsordninger m.v.). Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 23/2 2005. Første behandling 10/3 2005. Betænkning 4/5 2005. Anden behandling 10/5 2005. Tillægsbetænkning 12/5 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I forbindelse med afsløringen af misbrug af au pair-piger og -drengene rundt i landet og især i det nordsjællandske, vil det være meget interessant at få oplyst, hvad man fra regeringens side ønsker at gøre, for at ikke netop det her lovforslag, L 24, om indføring af tilskud til privat pasning, skal kunne udmønte sig i grov udnyttelse af fremmed arbejdskraft for kommunale midler under dække af den her au pair-ordning.

Når regeringen nu vil indføre mulighed for pasning i hjemmet for offentlige midler, er det vel nærliggende, at regeringen også sikrer, at det ikke sker under så uforsvarlige forhold, som det er eksemplificeret i gårsdagens udgave af B.T.

Selv om Udlændingestyrelsen går ind i den her problematik og tidligere er gået ind i den her problematik, ser det ikke ud til at hjælpe alverden.

Kunne man få at vide, om familie- og forbrugerministeren vil gøre noget for at forhindre det her misbrug af både offentlige midler og af au pair-ordningen, og i så fald hvad ministeren har tænkt sig at gøre? Vil ministeren gøre noget for at forhindre, at børns udvikling ligefrem hæmmes af den pædagogisk tvivlsomme indsats, de her au pairer kan yde?

Hüseyin Arac (S):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi Socialdemokrater altid har arbejdet for, at der skal være kvalitet i børnepasningen: Den skal være indholdsrig, og der skal være faglighed, uanset om det er privat børnepasning eller kommunal børnepasning.

Med det her lovforslag vil man give mulighed for, at man kan få klub- og pasningstilbud hen over kommunegrænserne. Vi var villige til at gå med ind og støtte lovforslaget, hvis det var det eneste punkt. Men det er det ikke. For med det her lovforslag er det første gang, man fra centralt hold vil påtvinge kommunerne at yde en minimumssats, en minimumsprocent, til børnepasning. Det vil sige, at man går ind og favoriserer privat børnepasning. Man åbner vejen for profitbørnehaver, og det kan vi simpelt hen ikke støtte.

Det er derfor, vi har udarbejdet et ændringsforslag til lovforslaget, nemlig for at bede ministeren om at tage det punkt ud, hvor man tvinger kommunerne til at yde en minimumssats til privat børnepasning. Hvis man tvinger kommunerne til at yde et minimumsbeløb til børnepasning, kan man gå ind og ødelægge deres økonomi – især de kommuner, der har brugt en del penge på at bygge og etablere nogle velfungerende institutioner og klubber. Nu bliver de tvunget til at yde et minimumsbeløb til privat børnepasning.

Kl. 14.50

Vi vil gerne være med til at forhøje kvaliteten, men vi vil ikke gå med til at favorisere privat børnepasning. Vi vil ikke tvinge kommunerne til at yde et minimumsbeløb til private børnepasningsordninger, vi vil ikke støtte et lovforslag, der kan forværre ghettoiseringen, og vi vil heller ikke støtte et lovforslag, der kan dele børnene i forskellige sociale klasser.

Vi håbede på, at ministeren havde imødekommet vores ønske, nemlig at tage det punkt ud, hvor man tvinger kommunerne til at yde en minimumssats. Det har ministeren ikke gjort, og derfor er det med stor beklagelse, vi herfra kan meddele, at Socialdemokraterne ikke kan støtte det her lovforslag.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Må jeg først til fru Pernille Vigsø Bagge sige, at den sag, som man har kunnet læse om i pressen i de seneste par dage omkring misbrug af au pair-ordninger, er meget beklagelig, og jeg er derfor også glad for at se, at der vil blive grebet ind over for det. Men det har bare ikke noget med det lovforslag, vi behandler her, at gøre.

Det lovforslag, vi behandler her, drejer sig om gedigne private pasningsordninger, hvor vi har sagt, at det må være sådan, at familier her i landet har mulighed for at foretage nogle valg, når det gælder, hvordan deres børn skal passes. Vi tror, at familierne, forældrene, er bedst i stand til selv at vurdere, hvordan deres børn skal passes. Vi indfører så nu med vedtagelsen af dette lovforslag en minimumsbetaling fra kommunens side, og det gør vi for at gøre valget reelt, og derfor forstår jeg heller ikke rigtig Socialdemokratiets modstand.

Det drejer sig om at give forældrene nogle reelle valgmuligheder, og det har de ikke, hvis kommunerne ved at tilbyde en meget lav betaling i realiteten kan betale så lidt, at forældrene ikke har mulighed for at vælge den private pasningsordning, som de ellers ideelt set gerne ville have. Så det her drejer sig om at give forældre reelle valgmuligheder for pasning af deres egne børn.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg forstår simpelt hen ikke ministerens udtalelser om, at det, der er afsløret om au pair-ordningerne i B.T., absolut ikke har noget med det her lovforslag at gøre. Når folk fuldstændig selv kan bestemme over deres børns pasning med tilskud af offentlige midler, er det offentlige også med til at betale til ordninger, hvor der måske netop ikke er den pædagogiske kvalitet i pasningen, som vi ønsker, og som regeringen vel også ønsker, i og med at den i sit regeringsgrundlag siger, at den gerne vil bryde den negative sociale arv.

Jeg kan derfor ikke forstå, at der ikke er nogen sammenhæng, når forældre trods det her misbrug af au pair-ordningerne simpelt hen har mulighed for at få offentlige midler til at lade deres børn passe af et menneske, som end ikke taler dansk.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg bliver nødt til at gentage, hvad jeg lige har sagt: Det her drejer sig om gedigne private pasningsordninger for børn, som forældrene selv vælger. Det har intet med den diskussion, der har været om au pair-ordninger, at gøre. Man kan slet ikke anvende de bestemmelser, som gælder for private pasningsordninger i lov om social service, til au pair-ordninger. De to ting har intet med hinanden at gøre.

Så de midler, der bliver brugt til tilskud til disse private pasningsordninger, kan ikke anvendes til au pair-ordninger. Derfor er bemærkningerne – undskyld, jeg siger det – fra fru Pernille Vigsø Bagges side helt irrelevante for det, vi diskuterer der. Men jeg er da helt enig i, at det andet omkring au pair-ordningerne er en meget alvorlig sag. Det bliver heldigvis håndteret der, hvor det skal håndteres.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Det er såmænd bare for at sige til ministeren, at det her ikke handler om valgfrihed eller ej. For der er jo ikke nogen – i hvert fald ikke i vores parti – der er imod, at børnefamilierne får flere valgmuligheder, og at der også er forskellige pasningsformer at vælge imellem.

Det, vi anfægter – også her ved tredjebehandlingen i dag – er, at vi som samfund skal betale for, at der kan oprettes private pasningsordninger, og at man fra regeringens side ønsker at stille meget centralistiske krav om, at enhver kommune skal yde et minimumstilskud. Hvorfor ikke bruge de penge dér, hvor vi får allerallermest ud af dem, nemlig dér, hvor vi sikrer, at vi har daginstitutioner i hele Danmark, der kan være med til at sikre en social mobilisering og dermed bekæmpe den negative sociale arv og i øvrigt medvirke til at fremme den integration, der er så fantastisk vigtig.

Kl. 14.55

Så det, vi anfægter ved denne lov, er, at man fra regeringens side vil pålægge kommunen at yde et minimumsbetalingsniveau til de private

pasningsordninger. Det er der ikke nogen som helst grund til. Lad os bruge pengene på en bedre måde.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det nytter ikke noget, at fru Mette Frederiksen siger, at Socialdemokratiet også går ind for valgfrihed, når fru Mette Frederiksen så øjeblikket efter siger, at det gør Socialdemokratiet ikke alligevel, fordi man ikke vil være med til at betale for det. Man vil ikke være med til at sikre, at forældrene får et tilskud til den private pasningsordning, der matcher det tilskud, de får til andre pasningsordninger. Så er der jo ikke en reel valgmulighed, for så har forældrene ikke råd til at vælge andet end det, fru Mette Frederiksen vil have at de skal vælge, nemlig den offentlige pasningsordning. Sådan er det, og det er forskellen.

Vi i regeringen ønsker reelle valgmuligheder, og så er vi også parate til at betale for det. Socialdemokratiet er ikke parat til at betale for det. Det er vi. Det er forskellen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil sige til ministeren, at det også står voksne mennesker frit for at lade være at have et arbejde. Men det medfører jo ikke, at vi fra Folketingets side kunne drømme om, går jeg ud fra, at give de mennesker penge for at lade være at have et arbejde.

Det er samme logik, vi også ønsker at overføre til det her felt: Jo, folk må gerne have lov til at benytte sig af private pasningsordninger, det må de såmænd gerne. Men det er da hverken en opgave som samfund at finansiere, at forældre skal passe deres børn selv derhjemme, eller at finansiere, at de ansætter en ung pige til at gøre det.

Lad os da bruge samfundsressourcerne, hvor vi får mest gavn af dem: Dér, hvor vi kan bekæmpe den negative sociale arv, dér, hvor vi kan fremme integrationen, dér, hvor vi kan sikre en social mobilisering. Lad os bruge pengene på daginstitutionsområdet i stedet for at presse nogle krav ned over kommunerne om, at de skal finansiere nogle private pasningsordninger, som i øvrigt grundlæggende modarbejder det ønske, vi har om at sikre alle børn de samme muligheder.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ministeren ønsker ikke ordet.

Så er der endnu et spørgsmål fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr til ministeren.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det, der fik mig herop, var egentlig ministerens bemærkning om, at der ikke er nogen sammenhæng mellem de sidste dages snak om misbrug af au pair-piger og så det her forslag. Det får mig bare til at spørge ministeren, om ikke det er rigtigt, når vi ser på private pasningsordninger i dag, at de, der står for pasningen af børnene, tit har lønninger på ned til 17, 18, 20 kr. i timen og altså bliver misbrugt som billig arbejdskraft på præcis samme måde, som au pair-pigerne er blevet det ifølge de afsløringer, der har været i aviserne i dag. Kan det være rigtigt, at vi skal fremme den slags beskæftigelse til ekstremt lave lønninger med offentlige tilskud?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må sige, at en forkert ting jo ikke bliver mere rigtig af at blive gentaget flere gange, selv om det er fra Folketingets talerstol, man gentager den.

Au pair-pigerne er kommet hertil på nogle betingelser, der drejer sig om, at de skal lære dansk, og de skal gennemgå en udvikling i det her land. Så misbruger man de ordninger til at sætte dem til at arbejde hele dagen. Det er et problem, men det har bare ikke noget med de her pasningsordninger at gøre, for au pair-ordningerne kan ikke finansieres via pasningsordningen.

Derfor har de to ting ikke noget med hinanden at gøre! Undskyld, jeg siger det, men sådan er det altså.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes bare, at ministerens svar understreger, at vi altså har en regering, som er parat til at etablere pasningsordninger og give offentlige tilskud til pasningsordninger, hvor de, der står for pasningen, nogle gange kommer til at arbejde for 20 kr. i timen og på den måde bliver misbrugt som ekstremt billig arbejdskraft. Og svaret bliver ikke rigtigere af, at det bliver fremsat og gentaget flere forskellige gange.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 61 stemmer (V, DF og KF) mod 52 (S, RV, SF og EL).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 15.00

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Private leverandører af dagtilbud – pengene følger barnet).

Af familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed).

(Fremsat 23/2 2005. Første behandling 10/3 2005. Betænkning 28/4 2005. Anden behandling 10/5 2005. Tillægsbetænkning 12/5 2005).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg kan se, fru Mette Frederiksen ønsker ordet, så behøver man ikke at spørge.

Forhandling

Mette Frederiksen (S):

Ja, det gør jeg, for jeg synes sådan set, at der er god grund til at se på de tre lovforslag, vi nu tredjebehandler, som vedrører børneområdet og daginstitutionsområdet, fordi det, der er fælles for de tre lovforslag med undtagelse af det her, L 25, er, at de på overfladen kan se både fornuf-tige og gode ud. Men går man ned i indholdet i forslagene, og hvis man ikke mindst ser dem i sammenhæng, vil man se, at det her i virkeligheden nok er noget af det mest ideologiske tanke-gods, som denne regering præsenterer.

Et flertal i Folketingssalen har lige vedtaget, at Folketinget skal pålægge kommunerne at yde et minimumsbidrag til private pasningsordninger. Vedtages det her forslag, skal der ydermere oprettes profitbørnehaver. Det kan der i hvert fald blive, da det overskud, som måtte frem-